

**ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՔԱՐՈՋ ՓՐԿՉԻ ՀՐԱԾԱՓԱՌ ԵՎ ՍՈՒՐԲ
ԾՆՆԴՅԱՆ ՏՈՆԻ ԱՌԹԻՎ ՄԱՅՐ ՏԱԾԱՐՈՒՄ
(1977 թ. հունվարի 6)**

Սիրելի հավատացյալներ,

Այսօր ուրախ են մեր սրտերը բոլոր, որովհետև երկինքը վերստին քերում է մեզ բարի լուրը Հիսուսի Ծննդյան և Նրա Հայտնության որպես Որդի Աստուծո: Ի պատասխան հրեշտակների մեծ ու սքանչելի այս ավետիսի, արդ բոլորս մանկացած հոգիներով երգում ենք՝ «Փառք հրաշափառ Ծննդեան և Աստուածայայտնութեան քո, Տէ՛ր»:

Անցել են դարեր, եկել-գնացել են սերունդներ բազում, հիմնովին փոխվել է այսօր պատկերը մարդկային կյանքի, սակայն մնացել է և մնում է միշտ հմայիչ, միշտ հրամայականորեն այժմեական, պատգամը երկնքի՝ «յերկիր խաղաղության, ի մարդիկ հաճութուն», որ Հիսուս Իր ծնունդով պարզև բերեց աշխարհին, ժողովուրդներին, պատմությանը: Հիսուսի մարդեղությամբ ու Աստվածահայտնությամբ խաղաղությանն հոր ու վերջնական ուխտը կնքվեց Աստուծո և մարդու միջև:

Այս իմաստով մանավանդ Հիսուս եղավ ու մնաց «լրումը օրինաց և մարգարեից» ու նաև լրումը մարդկային խոնարհ բազմությունների դարավոր սպասումների: Այդ սպասումների տեսանկյունից դիտված, մարդկային ցեղի պատմությունը ամբողջ, մի հերոսական մաքառում է ի խնդիր՝ «խաղաղութեան և ի մարդիկ հաճութեան» աստվածային պատգամի երկրի վրա հաստատման ու կենսագործման: Գուցե ավելի քան այլուր նույնանում են խոսքը Աստուծո և երազանքը մարդու:

Այսօր էլ նույն երազանքն ու նույն կամեցողությունը բոցավառում են հոգիները բոլոր ազնիվ մարդկանց, բոլոր ժողովուրդների լայն զանգվածների: Մեր աշխարհի բոլոր հորիզոններից, բոլոր մարդկային սրտերից բարձրանում է մի հուզակույտ աղերս՝ զինաթափություն, խաղաղ գոյակցություն, համերաշխ գործակցություն ազգությունների ու պետությունների միջև: Ահա թե ինչու, մեզ՝ քրիստոնյաներիս համար ավելի քան երբեք բաղըր

ու դյուքիչ է հնչում այսօր սուրբ Ծննդյան ավետիսը: Ահա թե ինչու, նաև մեր օրերին, հաղթականորեն իշխում է աշխարհի խղճի վրա Իշխանը Խաղաղության՝ Հիսուս Որդին Աստուծո:

Անթիվ պատերազմներից, ավերումներից, կոտորածներից հետո, Ապրիլյան մեծ եղեռնի դժոխքից հագիվ փրկության ափին հասած հայ ազգի համար մանավանդ, չկա ավելի սրբազան իղձ՝ քան խաղաղ ու անվտանգ իր գոյավիճակի պահպանումը և ամրապնդումը, ազատագրված մայր հողի վրա, վերածնված իր հայրենիքի հարազատ դրոշի ներքև: Մեր ազգային բոլոր վերածնված իր հայրենիքի կենսագործումը պայմանավորված է՝ աշխարհում և արդար երազանքների կենսագործումը պայմանավորված է՝ աշխարհում «խաղաղության և ի մարդիկ հաճությամբ» հրամայականի ամբողջական հաղթանակով:

Մայր հայրենիքում և արտասահմանում բնակվող ողջ հայությունը, կյտրիֆիք թե ունի և՛ պատմական սեփական փորձը, և՛ իրավ հայրենասիրության գիտակցությունը, որ հայ ժողովրդի ու նրա նորաստեղծ ազգային պետության ճակատագրերը, նրանց գոյատևումն ու ծաղկումը, պայմանավորված են արդի Հայաստանի խաղաղ ու ապահով զարգացման ընթացքով, խորհրդային եղբայրացած ազգությունների մեծ ու հզոր միության մեջ:

Եղբայրական սիրո և խաղաղ գործակցության պատգամը հույժ կենսական ու այժմեական ենք նկատում նաև Մեր պանդուխտ զավակների կյանքի հոգևոր ու մշակութային շինության տեսակետից: Մենք իբրև Հայրապետը ձեր և առաջին սպասավորը մեր սուրբ եկեղեցու, հաճախ մոռացվում և երբեմն նույնիսկ տառապում ենք հոգեպես, ի տես սխյուրքում հայ եկեղեցական-ազգային կյանքում դրսևորվող անմիաբան ու անկարգ արարքների. և ընդհանրապես՝ հրճվում ենք ու մխիթարվում, երբ տեսնում ենք պանդուխտ մեր զավակների անխտով եղբայրությունը, նրանց համերաշխ գործակցությունը, նրանց շինարար իրագործումները: Հրճվում ենք ու մխիթարվում մեր եկեղեցական կենտրոնների, թեմերի ու համայնքների կրոնական ու մշակութային հոգեշեն ու հայապահպան իրագործումներով, բարեշան, հոգատար հսկողությանը ներքև թեմակալ առաջնորդների ու հոգևոր սպասավորների, թեմական-եկեղեցական վարչությանն անդամների, մեծահոգի բարերարների սրտցավ գործակցությամբ: Հատկապես բարձր ենք գնահատում վերջին տասնամյակի ընթացքում՝ Միացյալ Նահանգներում և Եվրոպայում՝ ամենօրյա հայ վարժարանների ծավալվող կազմակերպումը:

Եկեղեցաշինություն և դպրոցաշինություն, հավատ ու լեզու, ինչպես պիտի ասե՛ր լուսահոգի Խաչատուր Աբովյանը, ահա՛ գոյատևման միակ ճշմարիտ ուղին արտասահմանի մեր ժողովրդի ցիրուցան զավակների համար:

Մայր հայրենիքից և ս. Էջմիածնից ողջուն և օրհնություն՝ հայապահպան ոգեշենումով տքնող ու պայքարող մշակներին, վաստակավորներին և կազմակերպիչներին:

Այս Նոր տարվո լուսաբացին մի անգամ ևս կամենում ենք Մեր հայրական հորդորն ուղղել ի սխյուռ աշխարհի ցրված մեր հավատացյալ զավակներին, որ մնան համախումբ, աներեր ու միաբան Հայաստանյայց առաքելական մայր եկեղեցու կենարար օրհնությանը ներքև, որ ինչպես հազար վեց հարյուր և ավելի տարիներ շարունակ, նաև այսօր ու գալիք ժամանակներում մնալու է հայ ժողովրդի միակ հարազատ մայրն ու դաստիարակ պահպան եկեղեցին:

Մեր հորդորն է նաև, որ Մեր պանդուխտ զավակները մնան հավատարիմ ու շինարար քաղաքացիները իրենց բնակած երկրների, բայց և նույն-

քան հավատարիմ ու հոգատար զավակները Հայաստանյայց եկեղեցու, աստվածակառույց սուրբ Էջմիածնին, որը աշխարհի ամենահին ու ամենավաղերական քրիստոնեական սյուներից մեկն է հանդիսանում՝ հաստատված Արևելքի դռների առաջ, հայոց հինավուրց սուրբ գրական հողի վրա:

Հավատացյալ որդիք Մեր սիրելի, «գլխադադության զհետ երթայք ընդ ամենեւին՝ և զսրբության. առանց որոյ ոչ ոք տեսանիցէ զՏէր» (Եբր. ԺԲ 14):

«Ծնորհք Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ»:

Ծնորհավոր Նոր տարի և սուրբ Ծնունդ ու Աստվածահայտնություն:
Ամեն:

